

HALO 1

Dokument nepredstavuje konečnou podobou časopisu. Obsahuje iba texty, použité v HALO 1.

halo 1

p.o.box

Hallo DM Friends!

Po obdržaní Vašich INFOčasopisov som bola prekvapená. Sú perfektné!!! Ale myslím si, že by ste tam mohli zverejňovať aj napríklad: kde a kedy sa konajú - budú konat srazy, alebo koncerty tohto štýlu. Ináč si myslím, že niet čo dodať. A ak by sa to dalo, mohli by vychádzať častejšie, napríklad mesačne. Na sume nezáleží, veď čo neurobí DEPEŠÁK pre takéto veci, len aby ich mal. Ďalej by som sa chcela spítať na tie dve adresy v INFO/č. 1, teda na adresy DEMomixu a adresy na rozosielanie textou. Je možné sa na ne obrátiť?

Mira Maixnerová, Siladice

Termíny srazů a bližší informace o koncertech budeme otiskovat, pokud budeme o těchto akcích vědět do uzávěrky každého čísla. Zatím neuvažujeme o častějším vydávání časopisu, zvláště proto, že u Depeche Mode se nic mimořádného neděje. Jak jsme již v úvodu časopisu uváděli, DEMOMIX a adresa na rozosílání textů už neexistuje, a to hlavně z důvodů autorských práv.

události/komentáře

~~nové~~ staré zprávy

Podle posledních zpráv se David Gahan vrací z Los Angeles do Londýna, aby s ostatními členy DM nastoupili opět do studia. Martin se vyskytuje v Londýně a pravděpodobně přemýšlí o svém dalším sólo-projektu. Alan dokončil práci s Nitzer Ebb ve studiu a Andy má choutky otevřít bar nebo něco podobného.

Alan Wilder spolupracoval s Nitzer Ebb na jejich nové desce, která byla dokončena a vydána na podzim pod názvem "Ebbhead". Pro práci s touto skupinou se rozhodl po jejich společné úspěšné písničce "Come Alive", která se objevila na E. P. "As Is".

Depeche Mode v létě napsali a nahráli písničku pro připravovaný film Wima Wenderse "Till The End Of The World" (Do konce světa), která se jmenuje "Death's Door" (Dveře smrti). Film se měl objevit v kinech okolo vánoc, ale zatím jenom v USA.

DM se za minulý rok pyšní cenou, kterou získali v "Brit Award" za nejlepší britský singl 1990 s písničkou "Enjoy The Silence". Hlavní zásluhu na tom vítězství mají posluchači britské rozhlasové stanice Radio 1, kde několik týdnů hlasovali pro svůj nejoblíbenější singl, no a jak vidno, nejvíce hlasů získala právě tato písnička. Celá slavnost s předáváním cen se konala již v únoru 1990, ale přesto dodatečně blahopřejeme.

Deska "Violator" dosáhla rekordního prodeje, jak v Evropě, tak i za velkou louží. "Platinové" ocenění putuje k DM z Velké Británie, Itálie, Švédska, Španělska a dokonce dvojitá "platina" ze Spojených Států, Kanady a Francie.

tak takhle začínali

V období, kdy v Británii, ale nejenom tam, doznávaly poslední tóny 70. let, začínaly do světa pop-music pronikat nové zvuky, které vycházely právě z těch "mašinek", kterým se říká syntezátor. Tvůrcem prvotních syntezátorů vůbec byl americký inženýr R. Moog, který se nám o volných chvílích rád vrtal v elektronice. Postupně se začal přístroj zdokonalovat, až dosáhl vynikající profesionální úrovně.

Mezi prvními kapelami, které použili netradičních zvuků syntezátorů ve své hudbě je určitě i německý soubor Kraftwerk, v němž se do jisté míry o něco později vzhledli i Depeche Mode. Velká vlna syntezátorové hudby se přivalila na přelomu 70. let, ovšem ze strany kritiky se těmto technickým experimentům nedostalo dostatečného ocenění. "Hudba" je hudba! Pokud ale nepohlížíme na tuto skutečnost očima zarputilého konzervativce, musíme uznat, že hudba se také musí a měla by se časem měnit a vyvíjet. Samozřejmě, že skutečná a přirozená hudba se dá vytvořit pouze za pomoci těch skutečných a přirozených hudebních nástrojů, kde bezesporu vede kytara, klavír, bicí ... Ale představte si, jak by na tyto nástroje pohlíželi třeba v pravěku, nežijí tedy kritici spíše v této době před naším letopočtem? Páni kritici a ostatní hudební odborníci našťestí v pravý čas pochopili, že se musí oni přizpůsobit hudbě a ne hudba jim a dá se říci, že v současné době nemají již tak odmítavý postoj, ba dokonce i naopak.

Tato lákavá, nová a stále se vyvíjející hudba zavála své technotóny i do malého průmyslového městečka východně od Londýna. Tímto malým městečkem byl Basildon, rodiště a první působiště zakládajících členů skupiny Depeche Mode. Sešli se vlastně náhodně, i když Martin s Andym se znali již z všeobecně vzdělávací školy St. Nicholas. Vince Clarka, třetího zakládajícího člena kapely, poznal Andy Fletcher na oblastním setkání Boys Brigade v Basildonu. Tehdy byl Vince ještě členem skupiny "No Romance In China". Také Martin již měl za sebou několik vystoupení v místních nočních klubech jako hráč na kytaru u skupin "The French Look" a "Norman & The Worms". Fletch představil Vinceho svému spolužákovi Martinovi a v květnu 1980 již vznikalo kytarové trio s doprovodnými bicími. Jejich první skladby psal a zpíval Vince. Od něho také vzešel návrh na pojmenování kapely "Composition of Sound". Zkoušeli, kde se dalo. Nejčastěji ale v garážích, ve sklepě, ve starých kolnách ...

Jejich první společné vystoupení se konalo v Southenském baru "Scamps", kde hráli jako předkapela souboru "The Bullies". Zanedlouho se všichni tři rozhodli, že své kytary nahradí syntezátory, které se zdály být pro mladou začínající kapelu tím nejvhodnějším nástrojem a zdrojem rozmanitých melodií a neuvěřitelných zvukových možností. Přes léto 1980 kapela definitivně změnila svůj zvuk směrem k elektronické hudbě a také jejich image předznamenávala něco nového. Vince se stal neoficiálním šéfem "Composition of Sound" a se souhlasem Martina a Fletche se rozhodl pro čtvrtého člena skupiny. Tím "pravým" se ukázal Dave Gahan, také z Basildonu, kterého trojice z "Composition of Sound" objevila v jedné místní skautské chatě, když zrovna vystupoval s číslem "Heroes" od Davida Bowieho. Gahan patřil mezi známé basildonské rebely. Vandalismus a výtržnosti byli jeho koníčkem. Později on sám připouští, že se pro tyto "kousky" dostal třikrát do nápravného zařízení. Dave byl skutečně odlišný od svých vrstevníků. Tomu nasvědčuje už jen fakt, že během 6-ti měsíců po odchodu ze školy vystřídal 20 různých povolání. Přesto všechno nebo možná právě proto sedla role frontmana u "Composition of Sound" na tohoto bývalého punkera jako ušitá. "Dave se u různých příležitostí hrozně rád předváděl, a to bylo to, co jsme potřebovali. Nějakou výraznou osobnost." Krátce po příchodu Davida se skupina přejmenovala na Depeche Mode. Toto nové jméno navrhl Dave, inspirován francouzským módním časopisem, který používal při studiu v Southendské technické škole, kde studoval módní design.

Prvním vystoupením kvarteta byla Martinova a Fletchova stará škola. Dave byl před začátkem tak nervózní, že pro uklidnění vypil 12 plechovek piva Double Diamand.

Depeche Mode se dostali do podvědomí širší veřejnosti, i když jen v Basildonu a jeho okolí. To však stačilo k tomu, aby začali vystupovat jako hosté na sobotních nočních elektronických diskotékách v klubu Crocs v Rayleightu. Tam byli také poprvé osloveni Stevem ze společnosti Some Bizarre a byla jim nabídnuta spolupráce na kompilační desce "Some Bizarre Album", která vyšla v únoru 1981. Společně s Depeche Mode se na této desce představila také kapela Soft Cell a mnoho dalších začínajících skupin. Stevo je tam dal pořádně dohromady, ale přesto DM litovali času, který tam strávili. "Nemám rád celou tuhle futuristickou scénu." řekl později zpěvák Dave

HALO 1

Dokument nepředstavuje konečnou podobou časopisu. Obsahuje iba texty, použité v HALO 1.

Gahan. Všechny skupiny jsou tam zatahovány, jsou v jednom svazku a nikdy neuniknou. DM a Soft Cell se včas rozhodli odejít a jsou také jedinými kapelami ze zúčastněných 12, které přešly na trvalou životní dráhu. Tak to byl závěru roku 1980, kdy se narodili Depeche Mode.

pokračování příště

HALO 1

Dokument nepředstavuje konečnou podobou časopisu. Obsahuje iba texty, použité v HALO 1.

discography 1981

NEW LIFE - LP - SP - Remix extended (VC) - live in London 1982 - live in Hamburg 1985 - live at the Bridge House 1979

I SOMETIMES WISH I WAS DEAD - Canad LP version - live Toys 1982 - Dead Wish

PUPPETS - LP

DREAMING OF ME - LP - SP - live at the Bridge House 1979 - live Toys 1982

BOY SAY GO! - LP - live in London 1982 - live Toys 1982

NO DISCO - LP - instrumental

WHAT'S YOUR NAME? - LP - live Toys 1982

PHOTOGRAPHIC - LP - Demoversion - version by LP'S "Some Bizarre" - Photogenic mix - live at the Bridge House 1979 - live in Hamburg 1985

TORA! TORA! TORA! - LP - live Toys 1982 - live in London 1982

BIG MUFF - LP - live at the Bridge House 1979 - live Toys 1982

ANY SECOND NOW - LP (voices) - SP (instrumental) - Altered Mix version

JUST CAN'T GET ENOUGH - LP - SP - Schizomix - live in London 1982 - live Toys 1982 - live in Hamburg 1985 - live in "101"

SHOUT - SP - Rio mix (vc) - live in London 1982 - live in Hamburg 1985

ICE MACHINE - SP - live at the Bridge House 1979 - live Toys 1982 - live in Liverpool 1984

7"	label	cat no	issued
Dreaming Of Me/Ice Machine	Mute	7MUTE013	02/81
New Life/Shout	Mute	7MUTE014	06/81
Just Can't Get Enough/Any Second Now	Mute	7MUTE01609/81	
Sometimes I Wish I Was Dead 7" flexidisc		Lyntone	LYN10209 09/81

12"			
New Life (Extended)/Shout (Rio mix)	Mute	12MUTE014	06/81
Just Can't Get Enough (Schizomix)/ /Any Second Now (Altered)	Mute	12MUTE016	09/81

ALBUM			
Some Bizarre (Photographic)	Some Bizarre	BZLP1	09/81
Speak and Spell	Mute	STUMM5	10/81

COMPACT DISC			
Speak and Spell	Mute	CDSTUMM5	??/85
Speak and Spell	Mute	CDSTUMM5	??/88

re-edice s 5 extra kousky a rozdílnou knížkou, extra kousky: Dreaming Of Me, Ice Machine, Shout, Any Second Now a Just Can't Get Enough (Schizomix)